UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria iiij. Statio ad s[anctu]m paulu[m]. Jntroitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

facere:cognoſcet de doctrina
mea : vtrū ex deo ſit:an ego a
meipſo loquor. Qui a ſemet/
ipſo loqtur gloriā ꝓpriā q̄rit.
Qui autē q̄rit gloriā eius q
miſit illū:hic verax eſt: ꝛ iniu
ſticia i illo nō eſt. Nōne moy
ſes dedit vobis legē:ꝛ nemo
ex vobis facit legē? Quid me
q̄ritis interficere? Rñdit tur/
ba ꝛ dixit: Demoniū habes.
Quis te querit interficē? Re
ſpōdit ieſus:ꝛ dixit eis: Unū
opus feci:ꝛ omnes miramini
Propterea moyſes dedit vo/
bis circūciſionē:nō q꞉ ex moy
ſe eſt:ſed ex patrib⁹. Et in ſab
bato circūciditis hominē. Si
circūciſionē accipit homo in
ſabbato:vt nō ſoluat lex moyſi
mihi indignamini:q꞉ totū ho
minē ſanū feci i ſabbo. Noli/
te iudicare ſm faciem:ſed iu/
ſtum iudiciū iudicate. Dice
bant ergo qdam ex hieroſoly
mis: Nonne hic eſt quem que
rūt iudei interficere? Ecce pa
lam loquit : ꝛ nihil ei dicunt.
Nūqd vere cognouerūt prin
cipes:q꞉ hic eſt xp̄s? Sꝫ hūc
ſcimus vnde ſit. Chriſtus aūt
cū venerit:nemo ſcit vnde ſit
Clamabat ergo docēs in tem
plo ieſus:ꝛ dicēs: Et me ſcitis
ꝛ vnde ſim ſcitis. Et a meipſo
nō veni : ſed eſt verus q miſit
me:quē vos neſcitis. Ego ſcio
eū. Et ſi dixero:q꞉ neſcio eū
ero ſimilis vobis mēdax. Sꝫ
ſcio eū:q꞉ ab ipſo ſum:ꝛ ipſe
me miſit. Querebāt ergo eū
apprehendere: ꝛ nemo miſit
in eum manus:q꞉ nōdū vene
rat hora eius. De turba autē
multi crediderūt in eū. Offer.
Expectās expectaui dñm:ꝛ reſpe
xit me: ꝛ exaudiuit deprecatiōē
meā:ꝛ imiſit in os meū cāticū no
uū:hymnū deo noſtro. Secre.
HEc hoſtia dñe q̄ſumus
emūdet noſtra delicta:
ꝛ ad ſacrificiū celebrādū ſub
ditoꝝ tibi corpora : menteſq꞉
ſanctificet. Per. Cōio. Letabi
mur in ſalutari tuo:ꝛ in noīe dei
nr̄i magnificabimur. Poſtcō.
HUius nos domine per/
ceptio ſacri mūdet a cri
mine:ꝛ ad celeſtia regna ꝑdu
cat. Super populū. Oratio.
MIſerere dñe ꝑplo tuo:
ꝛ ꝯtinuis tribulatōib⁹
laborātem:ꝓpitius reſpirare
concede Per. Feria iiij. Sta
tio ad ſctm̄ paulū. Introitus.
DUm ſanctificat⁹ fue/
ro in vobis cōgrega/
bo vos de vniuerſis
terris:ꝛ effundā ſup
vos aquā mundā:ꝛ mundabimi
ni ab oībus inquinamentis veſtris
ꝛ dabo vobis ſpiritum nouum.

℟. Bñdicaz dñm in omni tpe:
ſemper laus eius in oꝛe meo. ℣.
Gloria. Oremus. Flectamus
genua. Leuate. Oꝛo.
Deus qui et iuſtis pmia
meritoꝝ: ꝛ pctõꝛibus per ieiu
niũ veniã pbes: miſerere ſup
plicibus tuis: vt reatus noſtri
cõfeſſio indulgentiam valeat
pcipere delictoꝝ. Per. Lctõ
ezechielis pphete. xxxvj. ca.
Hec dicit dñs de⁹. San
ctificabo nomen meuz
magnũ: vt ſciãt gẽtes: qꝛ ego
dñs: cũ ſanctificatus fuero in
vobis corã eis. Tollam qppe
vos de gentib⁹: ꝛ cõgregabo
vos de vniuerſis terris: ꝛ ad
ducã vos in terrã veſtram: et
effundã ſup vos aquã mũdã
ꝛ mũdabimini ab oibus inq
namẽtis veſtris: ꝛ ab vniuer
ſis idolis veſtris mũdabo vos
Et dabo vobis coꝛ nouũ: ꝛ ſpi
ritũ nouũ ponã in medio vrĩ.
Et auferã coꝛ lapideũ de car
ne veſtra: ꝛ dabo voƀ coꝛ car
neũ: ꝛ ſpũm meũ ponã in me
dio veſtri. Et faciã vt in pꝛece
ptis meis ãbuletis: ꝛ iudicia
mea cuſtodiatis ꝛ opemi. Et
habitabitis in terra quã dedi
pr̃ibus veſtris: et eritis mihi
in ppl'm: ꝛ ego ero voƀ in deũ
Dicit dñs ops. Grad. Uenite
filij audite me: timoꝛẽ dñi doce
bo vos. ℣. Accedite ad eũ ꝛ illu
minamini: ꝛ facies veſtre nõ cõ
fundentur. Hic dicit Dñs vo
biſcũ ſine Flectamus genua.
Preſta q̃s ops de⁹ Oꝛo
vt quos ieiunia votiua
caſtigant: ipſa quoqz deuotio
ſancta letificet: vt terrenis af
fectibus mitigatis facilius ce
leſtia capiamus. Per. Lectio
Hec eſaie pphete. j. ca.
dicit domin⁹: Lauami
ni: mũdi eſtote: auferte malũ
cogitationũ veſtraꝝ ab oclis
meis. Quieſcite agere pueꝛſe
diſcite bñfacere. Querite iu
diciũ: ſubuenite oppꝛeſſo: iu
dicate pupillo: defendite vi
duam: ꝛ venite ꝛ arguite me:
dicit dñs: Si fuerint peccata
veſtra vt coccinum: quaſi nix
dealbabũtur. Et ſi fuerint ru
bꝛa quaſi vermiculus: velut
lana alba erũt. Si volueritꝫ ꝛ
audieritis me: bona terre co
medetꝫ. Dicit dñs ops. Grad.
Btã gẽs cuius eſt dñs de⁹ eoꝛuz
ppl's quẽ elegit dñs in heredita
tem ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firma
ti ſunt: ꝛ ſpiritu oꝛis eius ois vir
tus eoꝝ. Scdm ioannẽ. ix. ca.
In illo tpe: Preteriẽs ie
ſus vidit hoiem cecuz a
natiuitate. Et iterrogauerũt
eũ diſcipuli ei⁹: Rabbi: quis
peccauit: hic: aut parẽtes ei⁹

vt cecꝰ naſcereť? Rñdit ieſus
Neqꝫ hic peccauit: neqꝫ parē
tes eiꝰ: ſed vt manifeſtenť opa
dei in illo. Me oportet opari
opa eius qui miſit me: donec
dies eſt. Venit nox qñ nemo
pōt operari. Qꝫdiu in mūdo
ſum: lux ſum mūdi. Hec cum
dixiſſet expuit in terrā: ⁊ fecit
lutū ex ſputo: ⁊ liniuit lutum
ſup oculos eius: ⁊ dixit ei: Va
de ⁊ laua i natatoria ſyloe: qđ
interpretať miſſus. Abijt er-
go ⁊ lauit: et venit vidēs. Ita
qꝫ vicini: ⁊ qui viderant eum
prius: quia mendicus erat: di
cebāt: Nōne hic eſt ꝙ ſedebat
et mēdicabat? Alij dicebāt qꝛ
hic eſt. Alij autē: Nequaqꝫ: ſꝫ
ſimilis eius eſt. Ille vō dice-
bat: Quia ego ſum. Dicebāt
ergo ei: Quō aperti ſunt tibi
oculi? Rñdit. Ille hō ꝙ diciť
ieſus: lutū fecit: ⁊ vnxit ocl'os
meos: ⁊ dixit mihi: Vade ad
natatoria ſyloe: et laua. Et a-
bij ⁊ laui: ⁊ vidi. Dixerūt er-
go ei: Ubi ē ille? Ait: Neſcio.
Adducūt eū ad phariſeos: ꝙ
cecꝰ fuerat. Erat aūt ſabbatū
quādo lutū fecit ieſus: ⁊ ape-
ruit oculos eius. Iterū ergo
interrogabant eum phariſei
quō vidiſſet. Ille aūt dixit eis
Lutum poſuit mihi ſup ocu-
los: ⁊ laui: ⁊ video. Dicebant
ergo ex phariſeis quidā: Nō
eſt hic homo a deo qui ſabba
tum nō cuſtodit. Alij aūt dicē
bant: Quō pōt homo pecca-
tor hec ſigna facē? Et ſciſma
erat inter eos. Dicūt ergo ce-
co iterū: Tu quid dicis de eo:
qui aperuit oculos tuos? Il-
le aūt dixit: Quia ꝓpheta eſt.
Nō crediderūt ergo iudei de
illo quia cecus fuiſſet ⁊ vidiſ-
ſet: donec vocauerunt paren-
tes eius qui viderat. Et inter-
rogauerunt eos dicētes: Hic
eſt filius veſter quem vos di-
citis: qꝛ cecus natus eſt? Quō
ergo nunc videt? Reſponde-
runt eis parentes eius: ⁊ dixe
runt: Scimus quia hic eſt fi-
lius noſter: ⁊ quia cecus natꝰ
eſt. Quomodo autē nunc vi-
deat neſcimus: aut quis ape-
ruit oculos nos neſcimꝰ: Ip-
ſum interrogate: etatē habet.
Ipe de ſe loquatur. Hec dixe
runt parentes eius: quia time
bant iudeos. Iam enim ꝯſpi-
rauerant iudei: vt ſiquis eum
confitereť chriſtū: extra ſyna-
gogam fieret. Propterea pa-
rentes eius dixerunt: quia eta
tem habet: ipſum interroga-
te. Vocauerunt ergo rurſum
hominem qui fuerat cecus: ⁊
dixerunt ei: Da gloriam deo.
Nos ſcimus quia hic homo

peccatoꝛ eſt . Dixit ergo ille:
Si peccatoꝛ eſt neſcio: vnum
ſcio: qꝛ cũ eſſem cecus: modo
video. Dixerũt ergo illi: Quid
fecit tibi? Quõ aperuit tibi o/
culos? Rñdit eis. Dixi vobis
iam: ⁊ audiſtis. Quid iterum
vultis audire? Nunqd ⁊ vos
vultis diſcipuli ei⁹ fieri? Ma
ledixerũt ergo ei et dixerunt:
Tu diſcipulus illius ſis: nos
autez moyſi diſcipuli ſumus.
Nos ſcimus qꝛ moyſi locut⁹
eſt deus. Hunc autẽ neſcim⁹
vnde ſit. Rñdit ille homo et
dixit eis: In hoc enim mirabi
le eſt: qꝛ vos neſcitis vnde ſit:
et aperuit oculos meos. Sci/
mus aũt qꝛ pctõres de⁹ nõ au
dit: ſed ſi quis dei cultoꝛ eſt: ⁊
volũtatẽ eius facit: hũc exau/
dit. A ſeculo non eſt auditum
qꝛ aperuit qs oculos ceci na/
ti. Niſi eſſet hic a deo: nõ po/
terat facere qcq̃z. Rñderũt ⁊
dixerũt ei: In peccatis natus
es totus: et tu doces nos. Et
eiecerũt eũ foꝛas. Audiuit ie/
ſus qꝛ eiecerunt eũ foꝛas: ⁊ cũ
inueniſſet eũ dixit ei: Tu cre/
dis in filiũ dei. Rñdit ille et
dixit: Quis eſt dñe vt credaz
in eũ: Et dixit ei ieſus: Et vi/
diſti eũ: ⁊ q loqͭ tecũ: ipſe eſt.
At ille ait: Credo dñe. Et pci
dẽs adoꝛauit eũ. Offer. Bene
dicite gẽtes dñm deũ noſtruz: et
obaudite vocẽ laudis eius: quia
poſuit animam meã ad vitam: et
nõ dedit cõmoueri pedes meos:
bñdictus dñs qui nõ amouit de/
precationẽ meã ⁊ miſericoꝛdiaz
ſuã a me. Secr. Suppli/
ces te rogam⁹ oĩps de⁹:
vt his ſacrificijs pctã noſtra
mũdent: qꝛ tũc verã nob̃ tri/
buis ⁊ mẽtis ⁊ coꝛpis ſanita/
tẽ. P. Cõio. Lutũ fecit ex ſpu/
to dñs ⁊ liniuit oculos meos: et
abij ⁊ laui: ⁊ vidi: ⁊ credidi deo.
Poſtcõ. Sacramenta q̃
ſũpſim⁹ dñe de⁹ noſter:
et ſpũalibus nos repleãt ali/
mentis: ⁊ coꝛpoꝛalib⁹ tueãt
auxilijs. P. Sup ppl'm oratio
Pateãt aures misericoꝛ/
die tue dñe p̃cibus ſup
plicantiũ: ⁊ vt petẽtibus deſi
derata cõcedas: fac eos q̃ tibi
ſunt placita poſtulare. Per.

Feria .v. Statio ad ſcm̃ ſilue/
ſtrum. Introitus.

Letetur coꝛ querẽtiũ
dñm: querite dñm et
cõfirmamini: q̃rite fa
ciem eius ſemp. Ps. Cõfitemini
dño ⁊ inuocate nomen eius: an/
nũciate inter gẽtes opa eius. V.
Oro. Preſta q̃s
oĩps deus: vt quos ieiu/
nia votiua caſtigãt: ipſa quo/
q̃z deuotio ſancta letificet: vt